

ЯВА IV.

Теодора.

(Нечайно входить і побачивши, що вони цілюються, потихо на пальцях знова виходить з усмішкою на лиці).

Стефанія.

(Накивуючи пальцем Омелянові). Ах, ти нечемний хлопча! Не можна так багато цілувати! Один раз тільки, не більше! (Щестливо притулює свій палець йому до губий).

Омелян.

Ах, ти квіточко дорога. (Силою обнімас її і пристрасно цілує).

Стефанія.

(Обороняючись): Чекай, ти непослушний. — (Вириваєсь з його обіймів). Се чистий розбій! Вдерся до моїх уст, і хоче всі поцілунок зрабувати. Аж уста нашать! (Щеєно.) За то я погніваюсь на тебе. (Відходить в бік, піби загнувана).

Омелян.

(Підходячи до ньої). Я все зроблю для тебе, тільки не гнівайся на мене, серце. Я годжусь віддати тобі хоч би всі поцілунок твої, та ще й з процентом. Згода, чи ні? (Хоче її обняти).